

Rianne van der Werf in Brazilië

Wat ik zou gaan doen in Rio de Janeiro...

Het Braziliaanse echtpaar Pedro en Nadja, dat werkt voor Jeugd met een Opdracht (Jocum), gelooft dat God er voor iedereen is. Zij wonen in de favela (= "sloppenwijk") Borel en vangen er kinderen op die op straat leven. Ze geven muziek- en computerlessen, doen veel aan sport en spel. Ze brengen medische zorg aan wie dat nodig heeft. Bij Jocum zie je harde, gesloten gezichten weer langzaam open gaan: je ziet de hoop opbloeien. Wij zullen daar onder andere bouwen aan een community centre voor bijeenkomsten van de jongeren, maar ook zullen we gezinnen bezoeken en veel sport en spel met de jeugd en de kinderen doen.

Wat ik heb gedaan in Rio de Janeiro...

De eerste dagen in Borel waren meteen feest want het was weekend! Van werken is er dan absoluut geen sprake, we moesten mee naar een wedstrijd van Flamengo, de plaatselijke voetbalclub. Er gingen ook wat mensen uit Borel mee, want we mochten nooit alleen de deur uit. Prachtige wedstrijd, want Flamengo won met 3-1. Ook hebben we deze eerste dagen meteen de mooie kanten van Rio gezien: veel zon, zee, strand & palmbomen. En natuurlijk gingen we op zondag naar de kerk.

Na 4 heerlijke rustdagen mochten we eindelijk aan het werk! Onze werkdagen verliepen vrijwel allemaal hetzelfde: heel veel wachten, praten met de bouwvakkers (zij spreken alleen Portugees, wij Nederlands/Engels, maar met handen en voeten begrijp je elkaar prima!), nog meer wachten en uiteindelijk was er wat werk, en dan vooral voor de mannen. Want wat is het gek als vrouwen ook willen werken! Maar wij zorgden er wel voor dat ze ons aan het werk zetten, dus op een gegeven moment was iedereen aan het zand scheppen, kruitwagens met steentjes verslepen, enz. Van dit zand en steentjes moest cement gemaakt worden. Machines? Nee hoor, gewoon met onze eigen handen! Dus scheppen, water erbij, omscheppen en tada:

daar was cement! We hebben uiteindelijk het geraamte gebouwd van een tweede verdieping van het bewuste community centre. (We hopen dat de 2^e groep het heeft afgemaakt!)

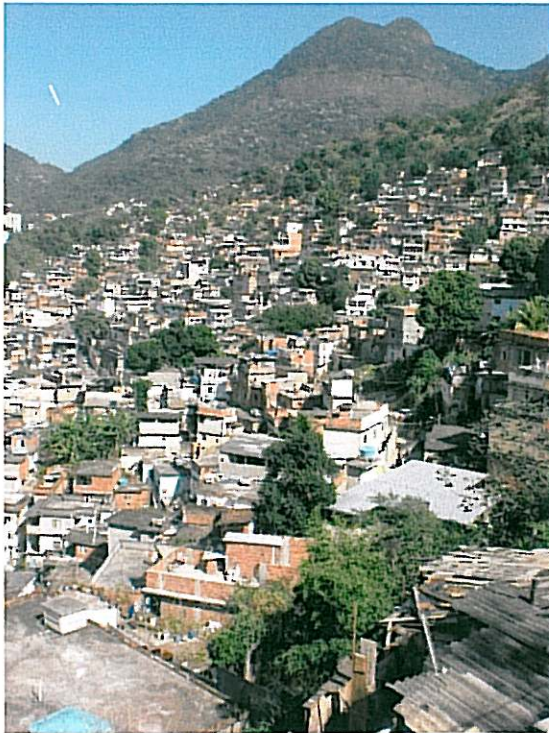

Omdat Jocum een christelijke organisatie is, begonnen we elke ochtend met zingen en bidden. Dit gebeurde in de basis van Jocum, waar we elke dag ontbijtte, lunchte en dineerde. Ook sliepen wij daar met de meiden. Deze basis hebben we ook nog geschilderd, omdat alles heel erg vies was geworden. Dus een lekker fris wit kleurtje op de muren en het zag er weer als nieuw uit! Ook hebben we nog meegebouwd aan een huis waar de volgende groep in zou gaan slapen. Al met al dus aardig nog wat geklust!

Het leuke aan deze reis is dat het belangrijk is dat je met de lokale bevolking integreert. Dus werd er ook heel veel gespeeld met de kinderen, zijn we op bezoek geweest bij mensen thuis en hebben we meegeholpen in een kinderdagverblijf. Zo hebben we de taal een beetje leren spreken en meegekregen hoe de Braziliaanse mentaliteit is: relaxed en ontzettend gastvrij.

Elke donderdagavond en zaterdag hadden we vrij om met de kinderen activiteiten te ondernemen. Omdat ze in de favelas weinig geld hebben, komen de kinderen alleen de wijk uit om naar school te gaan. Veel kinderen zien nooit eens de stranden of de stad. Ze hebben weinig speelgoed en kennen maar 1 spel: voetbal. Hier wilden wij wat verandering in brengen... Dus hebben we eens andere spelletjes gedaan zoals zakdoekje leggen, pionnen omgooien en volleybal. We hebben ze liedjes geleerd zoals hoofd, schouders, knie & teen. Met de meiden hebben we een beautyday gedaan: we hadden heel veel elastiekjes, make-up en nagellak gekocht en hebben lekker een middag zitten tuiten. Ook hebben we een toneelstuk voor ze opgevoerd, dit vonden ze echt fantastisch! Als klapper op de vuurpijl zijn we een dag naar de dierentuin geweest. We zijn met een grote touringcar op pad gegaan. De kinderen hebben de hele weg gezongen, ze waren echt dolenthousiast! Eindelijk eens een uitstapje. Het was echt een heerlijke dag!

Tussen het werk door hadden we dagen vrij om toerist te zijn. Zo hebben we het gigantische Christusbeeld bezocht, zijn we de Suikerbroodberg opgegaan en hebben we wat stranddagen gehad. De laatste vrij dag zijn we naar Ilha Grande geweest, een prachtig eiland. Hier hebben we een boswandeling gemaakt en hebben nog even van de witte stranden en het helderblauwe water mogen genieten. Al met al een prachtige ervaring!!!

Hoe heb ik deze reis kunnen maken?

Zonder subsidiering zou ik ongeveer 2300 euro kwijt zijn aan deze reis. Dit kan ik als 'arme student' natuurlijk niet betalen. Dankzij Xplore heb ik slechts 950 euro hoeven betalen. Xplore is een subsidieprogramma voor jongeren tussen de 12 en 30 jaar. Zo kunnen jongeren op een betaalbare manier naar ontwikkelingslanden om daar een steentje bij te dragen. Je krijgt deze subsidie niet zomaar, het is belangrijk om na je reis ervaringen uit te wisselen met andere jongeren. Zo heb ik aan 300 MBO en VMBO studenten een presentatie gegeven. Verder heb ik tijdens mijn reis een weblog bijgehouden en zijn 2 media artikelen ook onderdeel van het programma. Het lijkt misschien veel werk, maar je krijgt er zoveel voor terug! Deze reis was niet alleen een prachtige ervaring maar ik heb er ook mooie vriendschappen aan over gehouden. Echt een aanrader voor iedereen van reizen houdt en ondertussen graag andere mensen helpt!

Rianne van der Werf